

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători –Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Guzun Ion, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Iancovschii Ghennadii, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 03 august 2017 în cauza penală privindu-l pe

Iancovschii Ghennadii XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.03.2016 – 03.08.2017 (prima instanță);
2. 29.08.2017 – 20.03.2018 (instanța de apel);
3. 07.06.2019 – 05.11.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 03 august 2017, Iancovschii Ghennadii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 190 alin. (2) lit. c), 191 alin. (5) Cod penal, în conformitate cu care a fost condamnat și i-au fost stabilite pedepse:

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal 10 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul gestionării mijloacelor bănești pe un termen de 4 ani;

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, 3 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități în domeniul gestionării mijloacelor bănești pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 191 alin. (5) Cod penal 10 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal prin cumul parțial al pedepselor principale și complimentare, i s-a stabilit lui Iancovschii Ghennadii o pedeapsă definitivă sub formă de 11 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul

de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul gestionării mijloacelor bănești pe un termen de 5 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată, s-a încasat de la Iancovschii Ghennadii în beneficiul lui Friptu Valentin cu titlu de prejudiciu material suma de 8 500 euro, în lei moldovenești la cursul BNM la data executării prezentei sentințe, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest cerința privind încasarea prejudiciului moral a fost respinsă.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de SC „Bionton-Prim” SRL, s-a încasat de la Iancovchii Ghennadii în beneficiul SC „Bionton-Prim” SRL cu titlu de prejudiciu material suma în mărime de 143 124 lei.

1.1 Potrivit sentinței s-a constatat, că inculpatul Iancovschii Ghennadii la 10 aprilie 2015, activând în calitate de director comercial al SRL „DG Consult Prim”, aflându-se în biroul de serviciu a lui Friptu Valentin, amplasat în incinta Spitalului nr. 1, de pe str. XXX, mun. Chișinău, acționând în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, a însușit de la Friptu Valentin suma de 12 000 Euro care conform cursului oficial al BNM din 10.04.2015 constituia suma de 228 852 MDL, sub pretextul prestării unor servicii în domeniul construcțiilor, după care, cu mijloacele bănești a dispărut într-o direcție necunoscută, neonorându-și angajamentul asumat, pricinuindu-i, astfel, părții vătămate Friptu Valentin un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în mărime de 228 852 MDL.

Acțiunile inculpatului Iancovschii Ghennadii au fost calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal – escrocherie adică „*dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*”.

1.2. Tot el, inculpatul Iancovschii Ghennadii la 04.05.2015, aproximativ pe la orele 16.00, aflându-se pe adresa str. XXX, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând conform unui plan bine determinat, folosindu-se de relațiile de încredere a lui Tcacenco Igor, prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul de a efectua unele lucrări de construcție (instalarea teracotei pe podeaua depozitului), a primit de la Tcacenco Igor, mijloace bănești în sumă de 1 000 euro, care conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM constituie 20 290 MDL, pe care i-a însușit, fără să-și îndeplinească obligațiile asumate, cauzând astfel părții vătămate Tcacenco Igor un prejudiciu material, în sumă totală de 20 290 lei MDL.

Acțiunile inculpatului Iancovschii Ghennadii au fost calificate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – escrocherie adică „*dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

1.3. Tot el, inculpatul Iancovschii Ghennadii în baza ordinului nr. 05/2015 datat cu 01.05.2015, activând în calitate de director comercial al SC „Bionton-Prim” SRL,

amplasată pe adresa str. XXX, mun. Chișinău, acționând în scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, folosindu-se de situația de serviciu și de funcția deținută, a primit conform dispoziției de plată nr. 78 datată cu 05.11.2015 de la SC „Bionton-Prim” SRL mijloace bănești în sumă de 71 500 lei MDL și conform dispoziției de plată nr. 79 datată cu 05.11.2015 a primit de la SC „Bionton-Prim” SRL mijloace bănești în sumă de 71 624 MDL, pentru procurarea materialelor de construcție, bani pe care i-a însușit, cauzând SC „Bionton-Prim” SRL un prejudiciu material în valoare de 143 124 MDL, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului Iancovschii Ghennadii au fost calificate în baza art. 191 alin. (5) Cod penal – delapidarea averii străine adică *„însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, acțiune săvârșită în proporții deosebit de mari”*.

2. Nefiind de acord cu sentința, aceasta a fost contestată cu apel de către:

2.1 Avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Iancovschii Ghennadii, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie dispusă achitarea lui Iancovschii Ghennadii de sub învinuirea prevăzută de art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (2) lit. c), art. 191 alin. (5) Cod penal pe motiv că nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunilor încriminate, nu s-a constatat existența faptelor infracționale, fără a se pronunța asupra acțiunilor civile înaintate în legătură cu faptul că în acțiunile inculpatului nu sunt constatate elementele constitutive ale infracțiunilor încriminate.

Invocând faptul că:

- învinuirea înaintată lui Iancovschii Ghennadii nu și-a găsit confirmarea pe parcursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, instanța de fond nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludentei, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat și nu s-a expus în mod convingător de ce respinge argumentele apărării și se admit cele ale acuzării;

- din procesul-verbal al ședinței instanței de fond rezultă că au fost audiați inculpatul, părțile vătămate, martorii și cercetate materialele dosarului penal, din cuprinsul sentinței se observă că instanța de fond n-a apreciat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probele cercetate în raport cu circumstanțele stabilite în cauză;

- instanța de fond a adoptat o sentință eronată, reieșind doar din declarațiile date în instanța de judecată de către părțile vătămate și martorii acuzării, fără a fi examinate în ansamblu probele obiective administrate pe parcursul cercetării judecătorești;

- atît prin declarațiile inculpatului precum și din declarațiile părții vătămate Friptul Valentin, a martorilor Cebotari Veaceslav, Șleapov Nadejda rezultă că suma de 12000

euro a fost transmisă în calitate de avans pentru executarea lucrărilor; la momentul transmiterii banilor Iancovschii Ghennadii activa în calitate de director comercial SRL „DG Consult Prim”, care avea în calitate de activitate serviciile propuse lui Friptu Valentin, iar SRL „DG Consult Prim” anterior executase numeroase lucrări identice cu cele oferite lui Friptu Valentin. O situație identică este și în cazul părții vătămate Tcacenco Igor, de la care inculpatul a primit la 04.05.2015 suma de 1000 EURO, fapt confirmat prin eliberarea de către Iancovschii Ghennadii a unei recipise. Pe parcursul procesului penal inculpatul a restituit integral suma de bani primită;

- conform informației parvenite de la ProCredit Bank, pe conturile SRL „DG Consult Prim” în perioada 01.06.2015-24.12.2015 au fost aplicate diferite grevări ale executorilor judecătorești în sume bănești de la 26,956,47 lei la 522,451,29 lei și de la 1296,66 EUR la 24,855.42 EUR și de la 1,472.80 USD la 27,217.88 USD;

- prin informația dată se confirmă faptul că peste puțin timp de la primirea mijloacelor bănești de la părțile vătămate Friptu Valentin și Tcacenco Igor au fost aplicate numeroase sechestre pe mijloacele bănești ale SRL „DG Consult Prim”, fapt care a avut un impact negativ asupra activității societății comerciale și a blocat de fapt executarea lucrărilor promise părților vătămate Friptu Valentin și Tcacenco Igor;

- potrivit materialelor dosarului penal se atestă că Iancovschii Ghennadii activa în cadrul SRL „DG Consult Prim”, societate comercială care avea anume activitatea propusă părților vătămate iar în perioadă anului 2015 această societate comercială a efectuat cu succes lucrări de construcție față de alte persoane fizice și juridice;

- acuzatorul de stat absolut neîntemeiat și eronat a indicat în învinuire faptul că Iancovschii Ghennadii ar fi obținut suma de 12000 euro și 1000 euro prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul prestării unor servicii în domeniul construcțiilor, or aceasta era activitatea tipică a SRL „DG Consult Prim”;

- în cazul dat existența unui contract de prestare a serviciilor din 10.04.2015 încheiat între Friptu Valentin și directorul comercial Iancovschii Ghennadii, a recipisei întocmite de către inculpat prin care acesta confirmă primirea sumei de bani de la Tcacenco Igor, precum și a contractului de răspundere materială față de SC „Bionton-Prim” SRL se demonstrează cu certitudine existența unui drept cu caracter civil, iar contractele, recipisa și poziția inculpatului, fiind probe în cauza penală, garantează în mod real dreptul părților vătămate de a pretinde la despăgubiri, formulând o acțiune civilă într-o instanță civilă de drept comun în baza normelor dreptului civil;

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost constatate careva acțiuni concrete ale inculpatului Iancovschii Ghennadii care ar fi permis condamnarea pentru escrocherie și delapidare, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, a fost admis apelul declarat, inclusiv din oficiu, s-a casat sentința în partea condamnării lui

Iancovschii Ghennadii pe art. 191 alin. (5) Cod penal și numirii pedepsei definitive, pronunțând în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

S-a recunoscut vinovat Iancovschii Ghennadii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor numite, i s-a stabilit lui Iancovschii Ghennadii, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul gestionării mijloacelor bănești pe un termen de 5 ani. În rest sentința a fost menținută fără modificări.

3.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat, că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, corect a apreciat probele, a ținut seama de toate cerințele art. 101 Cod de procedură penală și în așa mod corect a ajuns la concluzia că inculpatul Iancovschii Ghennadii a comis infracțiunea de delapidare însușind bani în sumă de 143 124 MDL, cauzând SC „Bionton-Prim” SRL un prejudiciu material în valoare de 143 124 MDL, însă greșit l-a condamnat pe Iancovschii Ghennadii în baza art. 191 alin. (5) Codul penal, or, dauna materială constituie proporții mari și nu deosebit de mari, astfel faptele lui trebuie să fie corect calificate, pe acest episod, conform prevederilor art. 191 alin. (4) Cod penal.

În sensul vizat în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut faptul că împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței contestate, relevă în mod concludent că instanța de fond legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale în baza art. art. 190 alin. (2), lit. c), 190 alin. (5) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Tcacenco Igor, Friptu Valentin și a martorilor Cibotari Veaceslav și Șleapo Nadejda, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de fond pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării, verificând legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate în baza declarațiilor și probelor materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, a instanței de apel.

Astfel instanța de apel a menționat faptul că, prin acțiunile sale intenționate, Iancovschii Ghennadii, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și anume însușirea mijloacelor bănești a avut intenția de a-i deposeda de mijloacele bănești Friptu Valentin și Tcacenco Igor, prevăzând urmările prejudiciabile și anume prejudicierea părților vătămate prin însușirea banilor acordați drept avans pentru lucrările de construcție

pe care trebuia să le îndeplinească, dorind survenirea acestora prin manifestarea scopului de cupiditate față de fapta comisă, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit suma de 12 000 Euro de la Friptu Valentin și 1 000 euro de la Tcacenco Igor.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului ce ține de delapidarea averii străine instanța de apel a ținut să reitereze că inculpatul Iancovschii Ghennadii, în baza ordinului nr. 05/2015 datat cu 01.05.2015, activând în calitate de director comercial al SC „Bionton-Prim” SRL, acționând în scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, folosindu-se de situația de serviciu și de funcția deținută, a primit conform dispoziției de plată nr. 78 datată cu 05.11.2015 de la SC „Bionton-Prim” SRL mijloace bănești în sumă de 71 500 lei MDL și conform dispoziției de plată nr. 79 datată cu 05.11.2015 a primit de la SC „Bionton-Prim” SRL mijloace bănești în sumă de 71 624 MDL, pentru procurarea materialelor de construcție, bani pe care i-a însușit, cauzând SC „Bionton-Prim” SRL un prejudiciu material în valoare de 143 124 MDL, ceea ce constituie proporții mari.

Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiat argumentul apelantului precum că în baza contractului de răspundere materială față de SC „Bionton-Prim” SRL se demonstrează cu certitudine existența unui drept cu caracter civil, din pe motiv că, potrivit declarațiilor reprezentantului părții vătămate SC „Bionton-Prim” SRL – Solodunov Eduard, prin două ordine inculpatul a primit banii pentru procurarea materialelor în total 143 000 lei, dar materialele așa și nu au fost aduse, fapt confirmat și prin dispoziția de plată nr. 78 din 05.11.2015 eliberată de către SC „Bionton-Prim” SRL, conform căreia cet. Iancovschii Ghennadii i-a fost eliberată suma de 71 500 lei pentru procurarea materialelor de construcție și dispoziția de plată nr. 79 din 05.11.2015 eliberată de către SC „Bionton-Prim” SRL, conform căreia inculpatului i-a fost eliberată suma de 71 624 lei pentru procurarea materialelor de construcție.

Cu referire la calificativul din învinuirea adusă inculpatului în baza art. 191 alin. (5) Cod penal „*proporții deosebit de mari*”, instanța de apel consideră că instanța de fond incorect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, considerând necesar de a le recalifica în art. 191 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel specificând la acest capitol că conform calculelor efectuate, pentru a-i încrimina inculpatului Iancovschii Ghennadii delapidarea averii străine, „*în proporții deosebit de mari*”, valoarea bunurilor însușite urmează să depășească suma de 180 000 lei, iar după cum s-a constatat, inculpatul a însușit și i-a cauzat SC „Bionton-Prim” SRL un prejudiciu material în valoare de 143 124 MDL, adică această sumă nu constituie proporții deosebit de mari, dar constituie proporții mari.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Iancovschii Ghennadii, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că dânsul anterior nu a fost condamnat, de faptul că circumstanțe atenuante și agravante nu sunt, de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu s-a căit sincer de cele comise.

4. Nefiind de acord cu decizia, aceasta a fost contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Iancovschii Gheorghe, care a invocat drept temei pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 8), pct. 11) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, și a sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului din motiv că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), art. 190 alin. (5) și art. 191 alin. (4) Cod penal, a lăsa fără soluționare acțiunile civile înaintate.

În motivarea recursului invocând faptul că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale;

- la examinarea cauzei au fost admise încălcări ale art. 6 paragraf 1 CEDO;

- termenul de atribuire a statutului de bănuît lui Iancovschii Ghennadii pe cauza penală de învinuire în baza art. 190 alin. (5) Cod penal urma a fi calculat din 12.11.2015 data emiterii ordonanței de pornire a urmăririi penale, iar termenul de atribuire a statutului de bănuît lui Iancovschii Ghennadii pe cauza penală de învinuire în baza art. 191 alin. (5) Cod penal urmează a fi calculat din 28.03.2016 data emiterii ordonanței de pornire a urmăririi penale, indiferent dacă organul de urmărire penală respecta sau nu obligația de a-i aduce la cunoștință această ordonanță și informație despre drepturile procedurale înserate la art. 63 alin. (1¹) Cod e procedură penală;

- în ambele ordonanțe de pornire a urmăririi penale se indică asupra existenței unei bănuieli rezonabile că inculpatul a comis infracțiunile prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 191 alin. (5) Cod penal, cauzele penale fiind pornite în privința nemijlocită a persoanei vizate;

- din redacția ordonanțelor adoptate la 12.11.2015 și 28.03.2016 rezultă că organul de urmărire penală chiar din momentul pornirii urmăririi penale i-a atribuit statutul procesual de bănuît lui Iancovschii Ghennadii, deoarece a indicat corect încadrarea juridică a infracțiunii și că de această infracțiune este bănuît anume Iancovschii Ghennadii;

- în acest caz urmând a fi luat în considerare atât rațiunile jurisprudenței CEDO, cât și decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate nr. 123g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a art. 274 alin. (7) Cod de procedură penală;

- la momentul expirării termenului reținerii, organul de urmărire penală trebuia să elibereze bănuitul ori să revoce măsura preventivă aplicată în privința acestuia, dispunând scoaterea lui de sub urmărire penală sau punerea lui sub învinuire în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (5) Cod de procedură penală;

- calitatea de bănuit în privința lui Iancovschii Ghennadii pe cauza penală nr. 2015422092 conform art. 190 alin. (5) Cod penal a fost atribuită din momentul pornirii urmăririi penale, adică din 12.11.2015 și a expirat de drept la 12.02.2016, iar pe cauza penală nr. 2016420766, conform art. 191 alin. (5) Cod penal a fost atribuită la 28.03.2016 și a expirat de drept la 28.06.2016, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat ori să înainteze învinuirea sau să dispună scoaterea acestuia de sub urmărire penală;

- înaintarea învinuirii a fost efectuată cu depășirea termenului legal, deoarece calitatea acestuia de bănuit expirase de drept la data de 12.02.2016 și la 28.06.2016 însă învinuirile i-au fost înaintate lui Iancovschii Ghennadii la 22.04.2016 și 18.07.2016, organul de urmărire penală admitând o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală;

- reluarea urmăririi penale și înaintarea învinuirii din 13.06.2008 și actele procedurale ulterioare au fost contrar cerințelor stipulate în art. 22 alin. (20), art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, precum și celor din art. 4 al Protocolului 7 la Convenție, urmează a fi considerate ca o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței prevăzute în art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, nulitatea reluării urmăririi penale în cazul dat, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți se ia în considerare de instanță inclusiv din oficiu;

- instanțele de fond incorect au dat prioritate presupunerilor părții vătămate și declarațiilor contradictorii a martorilor în baza cărora au adoptat o hotărâre de condamnare, fără a ține cont și fără a aprecia la modul cuvenit depozițiile inculpatului, ale martorilor și materialele dosarului penal;

- probele nu au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- fapta imputată inculpatului nu conține elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (2) lit. c), art. 191 alin. (4) Cod penal, constatând astfel existența raporturilor civile;

- atît prin declarațiile inculpatului precum și din declarațiile părții vătămate Friptul Valentin, a martorilor Cebotari Veaceslav, Șleapov Nadejda rezultă că suma de 12000 euro a fost transmisă în calitate de avans pentru executarea lucrărilor; la momentul transmiterii banilor Iancovschii Ghennadii activa în calitate de director comercial SRL „DG Consult Prim”, care avea în calitate de activitate serviciile propuse lui Friptul Valentin, iar SRL „DG Consult Prim” anterior executase numeroase lucrări identice cu cele oferite lui Friptul Valentin. O situație identică este și în cazul părții vătămate Tcacenco Igor, de la care inculpatul a primit la 04.05.2015 suma de 1000 EUR, fapt confirmat prin eliberarea de către Iancovschii Ghennadii a unei recipise. Pe parcursul procesului penal inculpatul a restituit integral suma de bani primită;

- conform informației parvenite de la ProCredit Bank, pe conturile SRL „DG Consult Prim” în perioada 01.06.2015-24.12.2015 au fost aplicate diferite grevări ale executorilor judecătorești în sume bănești de la 26,956,47 lei la 522,451,29 lei și de la 1296,66 EUR la 24,855.42 EUR și de la 1,472.80 USD la 27,217.88 USD;

- prin informația dată se confirmă faptul că peste puțin timp de la primirea mijloacelor bănești de la părțile vătămate Friptu Valentin și Tcacenco Igor au fost aplicate numeroase sechestre pe mijlocele bănești ale SRL „DG Consult Prim”, fapt care a avut un impact negativ asupra activității societății comerciale și a blocat de fapt executarea lucrărilor promise părților vătămate Friptu Valentin și Tcacenco Igor;

- potrivit materialelor dosarului penal se atestă că Iancovschii Ghennadii activa în cadrul SRL „DG Consult Prim”, societate comercială care avea anume activitatea propusă părților vătămate iar în perioadă anului 2015 această societate comercială a efectuat cu succes lucrări de construcție față de alte persoane fizice și juridice;

- acuzatorul de stat absolut neîntemeiat și eronat a indicat în învinuire faptul că Iancovschii Ghennadii ar fi obținut suma de 12000 euro și 1000 euro prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul prestării unor servicii în domeniul construcțiilor, or aceasta era activitatea tipică a SRL „DG Consult Prim”;

- în cazul dat existența unui contract de prestare a serviciilor din 10.04.2015 încheiat între Friptu Valentin și directorul comercial Iancovschii Ghennadii, a recipisei întocmite de către inculpat prin care acesta confirmă primirea sumei de bani de la Tcacenco Igor, precum și a contractului de răspundere materială față de SC „Bionton-Prim” SRL se demonstrează cu certitudine existența unui drept cu caracter civil, iar contractele, recipisa și poziția inculpatului, fiind probe în cauza penală, garantează în mod real dreptul părților vătămate de a pretinde la despăgubiri, formulând o acțiune civilă într-o instanță civilă de drept comun în baza normelor dreptului civil;

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost constatate careva acțiuni concrete ale inculpatului Iancovschii Ghennadii care ar fi permis condamnarea pentru escrocherie și delapidare, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari;

- instanța de apel în decizia sa nu a indicat detaliat motivele apelului și s-a pronunțat superficial asupra motivelor respingerii apelului în partea ce ține de existența raporturilor civile, de faptul prezenței contractului de prestare a serviciilor din 10.04.2015 încheiat cu Friptu Valentin și directorul comercial Iancovschii Ghennadii, a recipisei întocmite de către inculpat prin care acesta confirmă primirea sumei de la Tcacenco Igor, precum și a contractului de răspundere materială față de SC „Bionton-Prim” SRL prin care se confirmă cu certitudine existența unui drept cu caracter civil iar contractele, recipisa și poziția inculpatului, fiind probe în cauza penală, garantează în mod real dreptul părților vătămate de a pretinde la despăgubiri, formulând o acțiune civilă de drept comun în baza normelor dreptului civil.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, invocând faptul că preținsele încălcări invocate de recurent sunt neîntemeiate, or instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, încadrând corespunzător acțiunile inculpatului.

Consideră neîntemeiate argumentele recurentului precum că toate actele procedurale întocmite sunt lovite de nulitate, or acestea nu corespund realității, fiind combătute prin materialele cauzei, fiind contrare și legislației procesual penale și anume prevederilor art. 251 și art. 63 Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează că, recurentul drept temeiuri pentru declararea recursului, a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 8) și pct. 11) Cod de procedură penală și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, aceste temeiuri de recurs invocate de recurent nu si-au găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, deoarece instanța de apel în decizie s-a expus suficient de detaliat și argumentat asupra acestor chestiuni, iar instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aceste aspecte, acceptând și însușind motivarea acestor temeiuri de către instanța de apel.

Astfel, cu referire la alegațiile recurentului descrise în pct. 4 a prezentei decizii, Colegiul penal lărgit constată că, acestea sunt neîntemeiate și nu se acceptă, deoarece constituie opinia subiectivă a recurentului, care își manifestă dezacordul cu confirmarea vinovăției (f.d. 38-59 Vol. V), care a fost constatată corect de către instanța de apel care s-a expus argumentat asupra acestor chestiuni invocate de către recurent și just a ajuns la concluzia referitoare la vinovăția inculpatului Iancovschii Ghennadii în săvârșirea infracțiunilor încredințate, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor constatări nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Totodată, instanța de recurs menționează faptul că, recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele invocate de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel că criticile formulate împotriva hotărârii judecătorești atacate nu pot fi acceptate de instanța de recurs ordinar.

Colegiul penal lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, când acestea demonstrează cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care instanțele și-au motivat hotărârile luate, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*cauza Albert vs. România din 16.02.2010*).

Colegiul penal lărgit consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că „*calitatea de bănuț în privința lui Iancovschii Ghennadii pe cauza penală nr. 2015422092 conform art. 190 alin. (5) Cod penal a fost atribuită din momentul pornirii urmăririi penale, adică din 12.11.2015 și a expirat de drept la 12.02.2016, iar pe cauza penală nr. 2016420766, conform art. 191 alin. (5) Cod penal a fost atribuită la 28.03.2016 și a expirat de drept la 28.06.2016, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat ori să înainteze învinuirea sau să dispună scoaterea acestuia de sub urmărire penală*” deoarece art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că „*bănuțul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune pînă la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuț prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reținere; 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț, totodată conform art. 65 alin. (1) Cod de procedură penală „învinuitul este persoana fizică față de care s-a emis, în conformitate cu prevederile prezentului cod, o ordonanță de punere sub învinuire*” prin urmare calitatea de învinuit o poate avea persoana în privința căreia a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire fără a fi obligatoriu ca această persoană să preceadă mai întâi calitatea de bănuț.

Colegiul penal lărgit specifică că noțiunea de „*acuzatie în materie penală*” trebuie înțeleasă în sensul art. 6 § 1 CEDO și urmează a fi definită ca drept „*o notificare oficială, venită din partea autorităților competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale*”, definiție care depinde de existența sau lipsa unor „*repercusiuni importante pentru situația persoanei (Ibrahim și alții v. Regatul Unit, [MC], hotărârea din 13 septembrie 2016, § 249; Simeonovi v. Bulgaria, hotărârea din 12 mai 2017, § 110)*”.

Astfel, instanța de recurs reține faptul că modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț reglementate de art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală presupun în sensul Convenției „**notificarea oficială din partea autorităților competente, privind suspiciunile referitoare la comiterea faptei penale.**”

Sub acest aspect Colegiul penal lărgit evidențiază faptul că în speța dată recurentul greșit a apreciat ordonanțele de pornire a urmăririi penale drept un act care presupune „*o notificare oficială, venită din partea autorităților competente*”, or în privința inculpatului nu au urmat careva repercusiuni importante.

Din cele menționate, instanța de recurs remarcă că aprecierea existenței sau a absenței unor repercusiuni importante pentru situația persoanei reprezintă factorul determinant sub aspectul unei „*acuzatii în materie penală*”, în sensul art. 6 § 1 CEDO, cât și sub aspectul dispozițiilor art. 63 alin. (1¹) Cod de procedură penală.

Astfel că art. 63 alin. (1¹) Cod de procedură penală reprezintă în sine o excepție de la art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, excepția constând în faptul că în cazul în care față de o persoană există anumite bănuțeli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuț în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.

Deși din momentul emiterii ordonanțelor de pornire a urmăririi penale și până la emiterea ordonanțelor de punere sub învinuire au fost efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală, acestea nu au fost în măsura de a crea careva repercusiuni importante asupra situației inculpatului.

Totodată instanța de recurs reține că art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă **exhaustivă** de acte procedurale prin care persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuț, excepție la cele invocate supra pot servi prevederile art. 63 alin. (1¹) Cod de procedură penală, în care legislatorul a stabilit anumite garanții pentru situațiile în care organele de urmărire penală desfășoară acțiuni procedurale care au consecințe importante pentru persoană, fapt care corespunde rigorilor dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să remarce faptul că argumentul recurentului precum că, „*fapta inculpatului nu conține elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) și art. 191 alin. (4) Cod penal, constatând existența raporturilor civile*” este unul nefondat, or în cadrul examinării cauzei s-a

constatat în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Iancovschii Ghennadii în comiterea infracțiunilor imputate.

La caz, Colegiul penal lărgit consideră necesar să menționeze faptul că la art. 1 din Protocolul nr. 4 la CEDO, este prevăzut interzicerea privării de libertate pentru datorii care este aplicabil numai în cazul în care între persoanele contractante, raporturile juridice de la începutul apariției lor constituie raporturi juridice civile, iar părțile în aceste raporturi se conduc de buna credință, însă în speța dată, s-a constatat corect de instanțele ierarhic inferioare că raporturile juridice apărute între inculpat și părțile vătămate, de la bun început au fost guvernate de reaua credință a inculpatului, acesta având intenția directă de a înșela părțile vătămate, aceste fapte fiind dovedite în instanțele ierarhic inferioare în baza unui cumul de probe suficient și incontestabil, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fiind astfel demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor pentru care a fost pus sub învinuire, iar temeiuri de a pune la îndoială aceste constatări nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, atestă că în speță este incident temeiul de recurs neinvocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, în sensul că a intervenit o lege mai favorabilă condamnatului, acest temei găsindu-și confirmarea în prezenta speță.

Potrivit prevederilor art. 113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit indică că, prin decizia instanței de apel în sarcina inculpatul Iancovschii Ghennadii a fost reținut faptul că, la 04.05.2015, aproximativ pe la orele 16.00, aflându-se pe adresa str. XXX, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând conform unui plan bine determinat, folosindu-se de relațiile de încredere a lui Tcacenco Igor, prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul de a efectua unele lucrări de construcție (instalarea teracotei pe podeaua depozitului), a primit de la Tcacenco Igor, mijloace bănești în sumă de 1 000 euro, care conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM constituie 20 290 MDL, pe care i-a însușit, fără să-și îndeplinească obligațiile asumate, cauzând astfel părții vătămate Tcacenco Igor un prejudiciu material, în sumă totală de 20 290 lei MDL.

Toate aceste circumstanțe constatate de către instanța de fond și instanța de apel sunt pe deplin reținute și de către Colegiul penal lărgit ca fiind dovedite prin cumulul de probe apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului.

Astfel, acțiunile inculpatului Iancovschii Ghennadii au fost încadrate atât de prima instanță cât și de instanța de apel în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, - escrocherie „ *adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Verificând încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza probelor cercetate detaliat de către instanța de fond și de apel, instanța de recurs consideră necesar de a le reîncadra, reieșind din prevederile art. 10 Cod penal, al Legii nr. 179 din 26.07.2018 pentru modificarea a unor acte legislative în vigoare din 17.08.2018, adoptată după emiterea deciziei instanței de apel, prin care au survenit noile modificări la art. 190 Cod penal.

Astfel, potrivit noilor prevederi, se consideră infracțiune de escrocherie, art. 190 alin. (1) Cod penal ”*dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile,*” totodată fiind abrogat indiciile calificativ prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, „ *cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Având în vedere cele menționate, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a casa decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului și a stabilirii pedepsei în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ținând cont de dispozițiile din art. 10 alin. (1) Cod penal, care prevede că „ *Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.*”

Pe cale de consecință Colegiul penal lărgit, ține să menționeze că din conținutul noilor modificări ale art. 190 Cod penal, reiese că legislatorul a concretizat acțiunile și consecințele prejudiciabile prin care se comite infracțiunea de escrocherie „ *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane care a cauzat daune considerabile*”, mai mult, legislatorul a adoptat un concept mai concret a metodelor prin care se comite dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, în cazul de escrocherie și anume: a) prin inducerea în eroare a uneia sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase; b) prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca mincinoasă a unei fapte adevărate.

Astfel, instanța de recurs subliniază faptul că, prin modificările legislative ale art. 190 Cod penal, nu s-au decriminalizat acțiunile inculpatului Iancovschii Ghennadii,

legislatorul nu a schimbat conceptul de escrocherie sau conținutul ei, și ținând cont de recomandările CEDO, recomandările naționale și internaționale, precum și de Hotărârile Curții Constituționale a RM privitor la claritatea și previzibilitatea normei penale, a înlocuit sintagmele prea generale, cum erau „*înșelăciunea sau abuzul de încredere*”, cu fapte prejudiciabile, metode și mijloace de comitere a escrocheriei mai concrete, mai clare.

Prin urmare instanța de recurs, ajunge la concluzia că acțiunile inculpatului Iancovschii Ghennadii urmează a fi reîncadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal (redacția 26.07.2018) cu indicii calificativi „*dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a părții-vătămate Tcacenco Igor prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul de a efectua unele lucrări de construcție la 04.05.2015 aproximativ la ora 16-00 a primit de la ultimul mijloace bănești în sumă de 1000 euro, care conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM constituie 20 290 MDL, pe care i-a însușit fără să-și îndeplinească obligațiile asumate, cauzând astfel părții vătămate Tcacenco Igor un prejudiciu material în sumă totală de 20 290 lei MDL, cauzând daune în proporții considerabile.*”

De asemenea, Colegiul penal lărgit consemnează că, la stabilirea pedepsei inculpatului va ține cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seamă la stabilirea felului, duratei ori cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Astfel, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care nu a recunoscut vinovăția, nu s-a căit sincer de cele comise, Colegiul penal lărgit consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în baza art. 190 alin. (1) Cod penal (red. 26.07.2018).

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de recurent, urmează a fi admis, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20

martie 2018 în privința lui **Iancovschii Ghennadii** în partea condamnării pe art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și aplicării pedepsei definitive urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în această parte.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Iancovschii Ghennadii, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018 în privința lui **Iancovschii Ghennadii XXX** în partea condamnării pe art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și stabilirii pedepsei definitive, rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre.

Iancovschii Ghennadii XXX se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (redacția 26.07.2018) aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepselor numite, se stabilește pedeapsa definitivă lui **Iancovschii Ghennadii XXX** sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul gestionării mijloacelor bănești pe un termen de 4 (patru) ani.

Termenul executării pedepsei închisorii de către **Iancovschii Ghennadii XXX** de calculat din ziua reținerii.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Guzun Ion

Boico Victor